

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Terentius,|| A` M. Antonio Mvreto|| locis prope
innumerabilibus|| emendatus.||**

Terentius Afer, Publius

Venetiis, 1558 [erschieden] 1559

Scena Prima.

[urn:nbn:de:gbv:45:1-723936](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:45:1-723936)

Cum dem: *Et, quam ob rem dem, commemorabo. Ge.
ut cautus est, ubi nil opus est.*

Ch. Atqui ita opus est factum: at matura, dum libido eadem haec manet:

Nam si altera illa magis instabit, forsitan nos reiciat.

De. Rem ipsam putasti. De. duc me ad eum ergo. Ge. non moror. Ch. ubi hoc egeris,

Transito ad uxorem meam, ut conueniat hanc prius, quam hinc abit.

Dicat eam dare nos *Phormioni nuptum, ne successeat;*

Et magis esse illum idoneum, qui ipsi sit familiarior;

Nos nostro officio nihil egressos esse; quantum is uoluerit,

Datum esse dotis. De. quid, malum, tua id refert? C. magni Demipho.

De. Non sat, tuum officium te fecisse, si non id fama approbat?

Ch. Volo ipsius quoque uoluntate hoc fieri, ne se eiectam putet.

De. Idem ego istuc facere possum. Ch. mulier mulieri magis congruet.

De. Rogabo. Ch. ubi nunc illas ego reperire possim, cogito.

ACTVS QVINTI SCENA PRIMA.

SOPHRONA, CHREMES.

Vidagam? quem amicum inueniam mi-

hi misera? aut cui consilia

Hæc referam? aut unde nunc mihi auxi-

lium petam? nam uereor,

Q Hera

P H O R M I O

Hera ne ob meum suatum indigne iniuria afficiatur :
Ita patrem adolescentis facta hæc tolerare audio uolenter.

C. Nam quæ hæc est anus exanimata, à fratre quæ egressa est meo ?

So. Quod ut facerem, me egestas impulit ; cum scirem infirmas

Hæc esse nuptias ; ut id consularem, interea uita
Ut in tuto foret. Ch. certe ædepol, nisi me animus fallit,

Aut parum oculi prospiciunt, meæ nutricem gnata uideo,

So. Neque ille inuestigatur. Ch. quid agam? So. qui est eiu' pater. Ch. adeon' ,

An maneo, dum ea, quæ loquitur, magis cognosco?
So. quòd si eum nunc

Reperire possim, nihil est, quod uerear. Ch. ea ipsa est. colloquar.

So. Quis hic loquitur? Ch. Sophrona. S. Et meum nomen nominat? Ch. ad me respice.

So. Dii obsecro uos : est ne hic Stilpho? Ch. non. So. negas?

C. Cõcede hinc paululũ à foribus istorsum sodes Sophrona. Ne me istoc posthac nomine appellassis. So. quid? non is obsecro es,

Quem semper te esse dictitasti? Ch. st. So. quid has me tuis fores?

Ch. Cõclusam hic habeo uxore sæuã : uerũ istoc de nomine Eo perperam olim dixi, ne uos forte imprudentes foris Effutiretis, atque id porro aliquã uxor mea rescisceret.

So.

So. Hem istoc pol nos te hic inuenire miseræ nunquam potuimus.

Ch. Eho dic mihi, quid tibi rei est cum familia hac, unde exis? aut ubi

illæ sunt? So. miseram me. Ch. hem quid est? uiuunt ne? So. uiuit gnata.

Matrē ipsam ex ægritudine miserā mors consecuta est.

Ch. Male factum. So. ego autem, quæ essem anus deserta, egens, ignota,

Ut potui uirginem nuptum locaui huic adolescenti,

Harum qui est dominus ædium. Ch. Antiphoni ne? S.

hem isti ipsi. Ch. quid?

Duas ne is uxores habet? So. au obsecro, unam ille qui dem hanc solam.

Ch. Quid illa altera, quæ dicitur cognata? So. hæc ergo est. Ch. quid ais?

So. Cōposito est factū, quo modo hanc amans habere posset

sine dote. Ch. dij uostram fidē, quā sæpe forte temere

Eueniunt, quæ non audeas optare offendi adueniens,

Quicū uolebam, atque ut uolebam, collocatam filiam.

Quod nos ambo opere maximo dabamus operam, ut

fieret,

Sine nostra cura maxuma, sua cura hæc sola fecit.

So. Nūc quid facto est opus, uide. pater adolescētis uenit,

Eumq; animo iniquo hoc oppido ferre aiunt. C. nihil pe-

ricli est.

Sed per deos atque homines, meam esse hanc, caue re-

sciscat quisquam

So. Nemo ex me scibit. C. sequere me: intus cetera audies.

ACTVS QVINTI SCENA II.

DE MIPHO, GETA.

- D. Os nostrapte culpa facimus, ut malos expe-
 n diat esse,
 Dum nimium dici nos bonos studemus & be-
 nignos.
 Ita fugias, ne præter casam, aiunt, non ne id satis
 erat,
 Accipere ab illo iniuriam? etiam argentum est ultro
 obiectum ei,
 Ut sit qui uiuat, dum aliquid aliud flagitij conficiat.
 Ge. Planissime. De. his nunc præmium est, qui recta pra-
 ua faciunt.
 Ge. Verissime. D. ut stultissime quidem illi rem gesserimus.
 Ge. Modo, ut hoc consilio possiet discedi, ut istam ducat.
 De. Etiam ne id dubium est? Ge. haud scio hercle, ut homo
 est, an mutet animum.
 D. Hem, mutet autem? Ge. nescio: uerum, si forte, dico.
 De. Ita faciam, ut frater censuit; uxorem huc eiu' adduc-
 cam,
 Cũ ista ut loquatur. abi Geta: prænũcia hæc uenturã.
 Ge. Argentum inuentum est Phædrice: de iurgio siletur:
 Promissum est, ne in præsentia hæc hinc habeat: quid
 nunc porro?
 Quid fiet? in eodem luto hæsitas: uorsuram soluis
 Geta: præsens quod fuerat malum, in diem abiit: plas-
 gæ crescunt,